

СРЕДНО УЧИЛИЩЕ
ЗА ХУМАНИТАРНИ НАУКИ И ИЗКУСТВА
"КОНСТАНТИН ПРЕСЛАВСКИ" - ВАРНА

ПРОФИЛИ

Брой 1, 2020/2021 г.

ПРОФИЛ „ХУМАНИТАРНИ НАУКИ“ БЪЛГАРСКИ ЕЗИК И ЛИТЕРАТУРА

За най-любимия ми учител

Не мога да изразявам емоциите си гласно... Но пък мога да ги изразявам чрез текстовете си по-добре от всеки друг, когото познавам. През изминалата една година писането успя да се превърне в утеха за мен. Успя да даде път на всичко това, което често си мисля, но рядко решавам да споделя. Едва ли някога щях да знам, че имам „таланта“ да прекроявам чувствата си в думи, а думите си в цели емоционални излияния, ако не беше един определен човек. Човек, на когото дължа голяма част от развитието си в последните шест години. Човек, когото знам, че никога няма да забравя, защото успя да ме накара да повярвам в себе си, така както никой друг не е успявал. За някои мои съученици този човек е просто един учител... За мен обаче този „просто един учител“ е единственият, който е имал значение за израстването ми като личност. А за какво са преподавателите иначе, ако не за това!?

Сигурна съм, че след 20 години ще съм забравила голяма част от правописните правила, които така или иначе и сега не знам, както и сюжетите на произведенията, които така и никога не са успели да ме грабнат, но има няколко неща, които ще помня със сигурност. Ще помня отдадеността, човечността и голямата любов, които бяха вложени във всеки един преподаден урок. А кои са били любимите ми уроци ли? Уроците за живота... „Вярвай повече в себе си!“, „Можеш да постигнеш всичко, което искаш, стига да имаш желание да се потрудиш за него!“, „Прави това, което обичаш!“ и много, много други...

Не споменавам името на въпросния човек, защото това послание така или иначе ще е само между нас. И понеже е само между нас... Благодаря Ви за това, че ме накарахте да пиша! Не го правя често, нито в срокове, нито когато имам точно поставена тема, но точно в това се крие магията на текстовете ми... Пиша ги, защото искам, а не просто защото трябва. Благодаря Ви, че оставихте и продължавате да оставяте частичка от себе си в моя начален етап от живота, наречен училище.

Джулия Неделчева – XI^Б клас

**Създаването на Археологическото дружество и първия музей –
пазители на будната историческа памет на варненци**

www.pamettanabulgarite.com

Варна и Варненският край имат хилядолетна история. До Освобождението със старините се занимават отделни лица, които издирват исторически ценности, за да ги препродават на чужди музеи и частни колекционери. Уникални находки от Варна и областта и днес се намират в музеите на София, Букурещ, Цариград, Одеса, Атина, Санкт Петербург, Виена и др.

След 1878 г. варненската управа и будната градска общественост си поставят за цел опазването на паметта за миналото и изучаването на богатото културно-историческо наследство на града и региона. Началото е поставено през 1887 г., когато група учители от Варненската мъжка гимназия под ръководството на ентузиазирания чешки интелектуалец Карел Шкорпил, превърнал България в своя втора родина, организират група за издирване, изучаване и съхраняване на материали за историята на града и неговите околности. В гимназията е организирана малка музейна сбирка, която показва резултатите от тяхната дейност.

През 1888 г. кметът Кръстьо Мирски, впечатлен от техния ентузиазъм, предлага да се създаде общински музей. Инициативата е забавена от политиката на централизация на Министерството на народното просвещение, което системно изисква всички ценни исторически материали да бъдат предавани на Централния археологически музей в София. Карел Шкорпил разбира, че единственият начин да се спасят старините от Варненско и да останат в града е да се създаде местно археологическо дружество, което да организира общински музей.

През 1894 г. Шкорпил се установява постоянно във Варна и става учител във Варненската мъжка гимназия. Той организира група от доброволци с шеговитото име „Дармаданци“, която ежеседмично организира излети в околностите на града за събиране и описване на старини.

През 1895 г. малка музейна сбирка от събраните материали е открита в сградата на Девическата гимназия. Делото на Шкорпил среща широката подкрепа на варненските управници, интелигенцията и духовенството.

На 12 декември 1901 г. е основано Варненското археологическо дружество. Негов председател е Варненският и Преславски митрополит Симеон, а членове са представители на местната власт, директорите на Мъжката и Девическата гимназия, училищният инспектор, архитекти и гимназиални учители. В устава му е записано, че Дружеството е самостоятелно, а не е клон на софийското, а главната му задача е да се издирват, изучават и съхраняват паметниците на миналото, за да бъдат популяризирани сред населението.

На 11 юни 1906 г. в сградата на Девическата гимназия е открит първият варненски общински музей. В скромната му експозиция са представени изцяло археологически материали, но управниците му си поставят за цел да създадат още и етнографски, и природен отдел, за да може „населението да опознае историята и забележителностите на окръга от най-старо време до днешния ден“.

Цялата дейност на Дружеството и Музея се описва пълно в периодичните им „Отчети“ и „Известия“, чрез които стават обществено достояние сведения за античната история на града и ценните паметници на античната и средновековна епоха, за Аспаруховия вал, съдбата на Владислав Варненчик и неговите рицари, Аладжа манастир и др. Тези списания се разпращат не само в България, но и в Чехия, Полша, Русия и др.

През 1910 г. Дружеството намира царска подкрепа – почетен член става царица Елеонора. По инициатива на варненските интелектуалци се провежда Първата национална археологическа конференция във Велико Търново през 1910 г., а Втората – през 1911 г., е проведена във Варна.

През 1924 г. Карел Шкорпил основава сдружение „Българска старина“, което организира провеждането на мащабни разкопки в Плиска, Мадара и Преслав. За популяризирането на проучванията и българското културно-историческо наследство съществен принос през годините продължават да имат Варненското археологично дружество и Общинския музей.

Катерина Раличкова - учител по история и цивилизация

**Незабележимите забележителности на Варна:
къщата на Антон Новак**

В Морската градина на Варна, до Алпинеума, с излаз на бул. „Приморски“, се намира една невероятна къща, загубила своя блясък заради невежеството на днешните поколения. Сигурно няма варненец, който да не е минавал покрай тази сграда. Вероятно обаче малцина са се вглеждали в зданието, което наистина отблъсква с неугледния си вид. Тази съборетина всъщност е пропита с история. Невзрачната на пръв поглед постройка е домът на Антон Новак. Той обитава къщата дълги години заедно със семейството си, докато полага грижи за най-прочутия по онова време парк на Балканите - Морската градина на Варна.

Антон Ян Новак е чешки архитект. Роден е на 7 декември 1860 г. в село Винорж, днешна Прага, Чехия. Завършва началното си образование в родното си село, а след това се записва в Земския пулмологичен институт в Прага. Пристига в България по покана на археолога Карел Шкорпил. През 1892 г. създава Търновската градска градина, както и Общинския разсадник във Велико Търново. По поръчка на градската управа на град Варна Новак създава проект и започва изграждането на един от най-големите градски паркове в България. Архитектът взима присърце възложената му задача и мястото бързо е почистено и картографирано. През 1899 г. поради „голямата деятелност“ на Новак общината му построява къща край входа на Морската градина. Новак не само създава парка на град Варна – той проектира всички градини в града. Тридесет и пет години той участва в благоустройството на града и ръководи общинската служба за озеленяване. Управител е на Морската градина във Варна от 1895 г. Умира на 84-годишна възраст на 8 януари 1945 г. в бедност.

Историята на Морската градина също е интересна. През 1862 г. председател на местния търговски съвет нарежда заграждането с плет от храсти на десетина декара за общинска градина. Тя представлявала зеленчукова градина в района на сегашния вход колонада, където се посадят вишневи дръвчета и нови овошки, липи и кестени. По-късно, след Освобождението, през 1881 г., кметът на Варна предлага да се създаде градска градина и приморски парк и тогава пристига Антон Новак. Постепенно Морската градина се разраства. През 1908 г. е решено да се създаде Алея на възрожденците и са издигнати паметници на най-великите българи. През 1959 г. в най-високата част на възрожденската алея е построен голям паметник, известен като Пантеона. Създадена е и традиция за засаждане на иглолистни растения от руски космонавти, гостували във Варна.

И днес край Пантеона расте дървото, засадено от българския космонавт Георги Иванов, а първото дърво е засадено от Юрий Гагарин. През 1928 г. в Морската градина вече функционират тенискорт и игрище, а през 50-те години е създаден и Военноморският музей. На 30 април 1961 г. е открита зоологическа градина, а нейният първи обитател е мечокът Максим. През 1968 г. е построена Астрономическата обсерватория, а на входа на Морската градина след колонадата е изграден слънчев часовник, стилизирано изобразяващ излитащ лебед.

www.ref.blog.libvar.bg

къщата на Антон Новак

Антон Новак заслужава много повече от една малка къща в края на парка, който той с толкова много желание и отдаденост е проектирал и създал. Единствените признания за него след 2000 г. са неголям паметник в Морската градина и площадче, което носи неговото име, а също и малка паметна плоча.

Нека всички ние, жителите на град Варна, да помислим какво бихме могли да сторим, за да увековечим делото на Новак, а да помним, че зад направеното стои човек, който заслужава да му отдадем почит.

Като добро начало може да се смята обявяването на неговия предишен дом за исторически паметник на културата и реставрирането му. С това ще покажем благодарността си към този човек, създал прекрасната Морска градина, на която всички се радват повече от сто години.

Има надежда това да се случи, тъй като главният архитект на Община Варна съобщи, че къщата скоро може да бъде превърната в музей. „За къщата на Антон Новак са заложили пари от бюджета да направим проект за 2020г. и евентуално за 2021 ще я направим. Идеята като цяло е през 2026 г., когато се навършват 100 години от Морската ни градина, къщата да се превърне в музей, за който говорим“ – споделя той.

Това е малък разказ за един голям човек, който е останал някак незабелязан зад делото си. Колко ли още такива незабележими забележителности се крият из Варна, а и из цяла България...

*Изследователски екип: Вероника, Дария, Калия, Стелла, Яница – XI^B клас
Ръководител: Ивелина Николаева – учител по география и икономика*

ПРОФИЛ „МУЗИКА“**Призови награди от музикални конкурси**

Силен старт на новата учебна година за учениците от профил „Музика“. През месец септември се проведеха два престижни фолклорни конкурса: XVI Национален музикален фестивал „Фолклорен изгрев“ в гр. Китен и X Международен фолклорен фестивал „Море от ритми“ в гр. Балчик.

Със своите отлични изпълнения сестрите Кристина и Габриела Гойкови от X³ клас и Мария-Ния Минчева от IX³ клас с ръководители Росица Малчева и Радостина Манева спечелиха сърцата на публиката и журито в Китен и бяха наградени със звание „Лауреат I степен“ и

медали. Близначките Кристина и Габриела, заедно със своята по-голяма сестра Моника, бяха удостоени със звание „Лауреат I степен“ и статуетка за изпълнението си в трио, както и заслужена специална награда – „Младостта на традицията“ за постоянството в своето развитие.

В Балчик при силна конкуренция Габриела и Кристина Гойкови бяха наградени с грамота, статуетка и парична награда за второ място, а Галатей Гинчева от XI³ клас с грамота, статуетка и парична награда за трето място.

Изложба от пленер „Есен 2020“

Изложбата на учениците от профил „Изобразително изкуство“, открита на 23.10.2020 г. в артсалон „Ракурси“, отразява постиженията на нашите ученици по време на проведения пленер в гр. Варна от 08.09.2020 г. до 11.09.2020 г., в който взеха участие учениците от IX и, X и, XI и XII клас.

Велина Ереклиева, XII и клас

Елена Радева, IX и клас

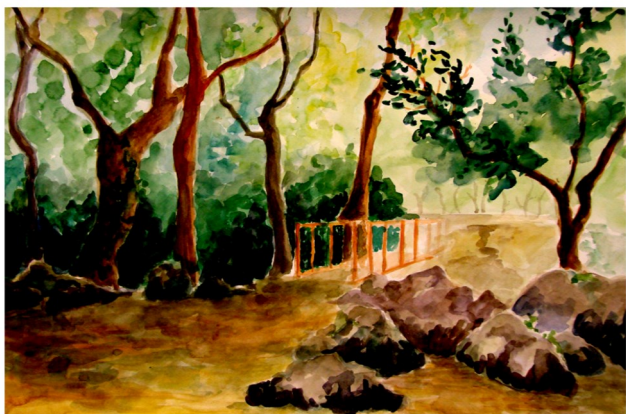
Изложбата съдържа 37 подбрани творби, изпълнени с графични и живописни техники. Картините отразяват известни и обичани места във Варна. Учениците рисуваха на улица „Крали Марко“ – Ритуалния дом и ателиетата на художниците, в Морската градина – входа на Морската градина, Алпинеума, сградата на Планетариума, в района на Римски терми – улици и сгради, сградата на жп гара – Варна и района на гарата, Морска гара – Варна и фара и Етнографския музей – Варна.

Силвена Коева, IX и клас

Натали Вълчева, XI и клас

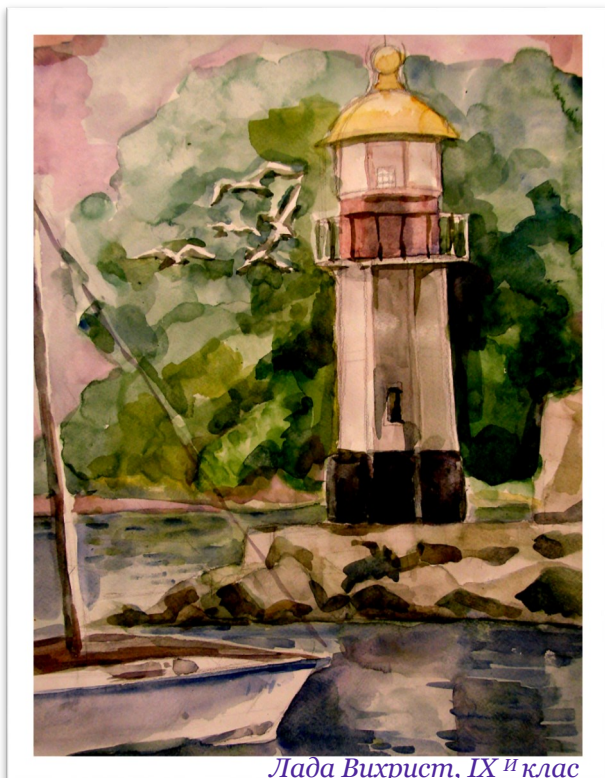
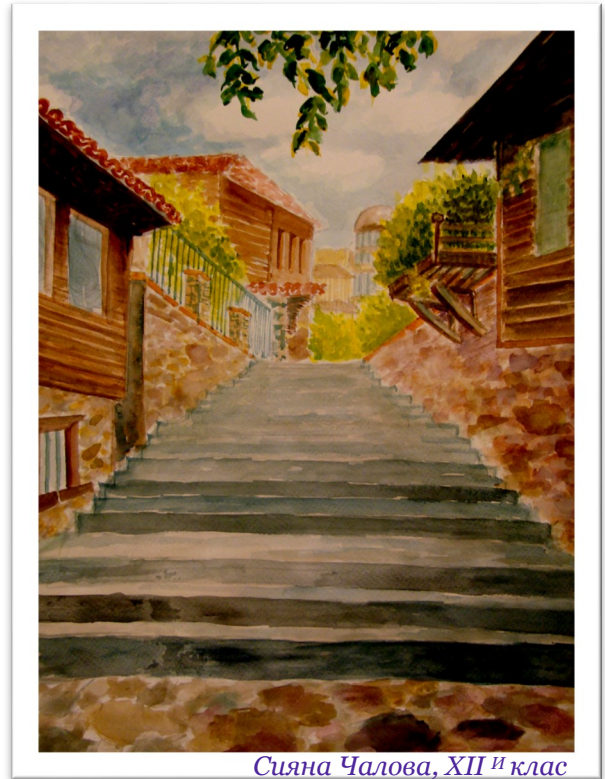
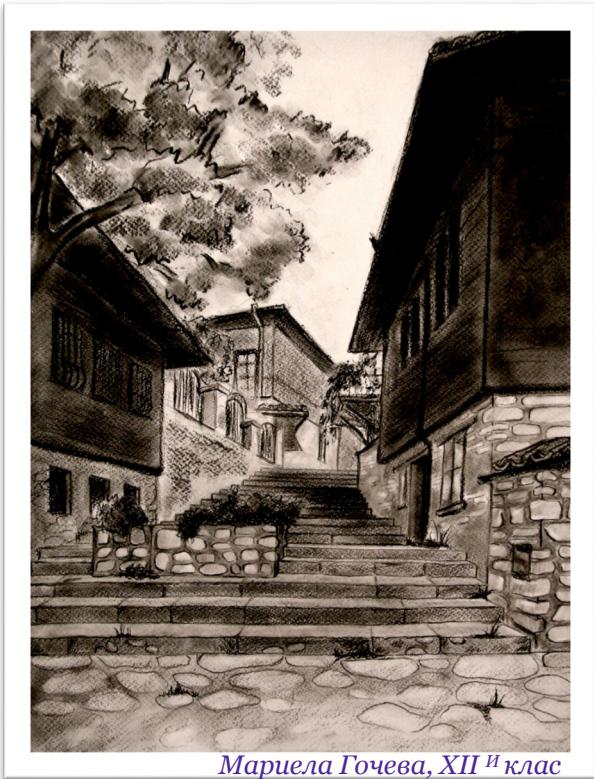

Димитрия Добрева, XII и клас

Мариела Гочева, XII и клас

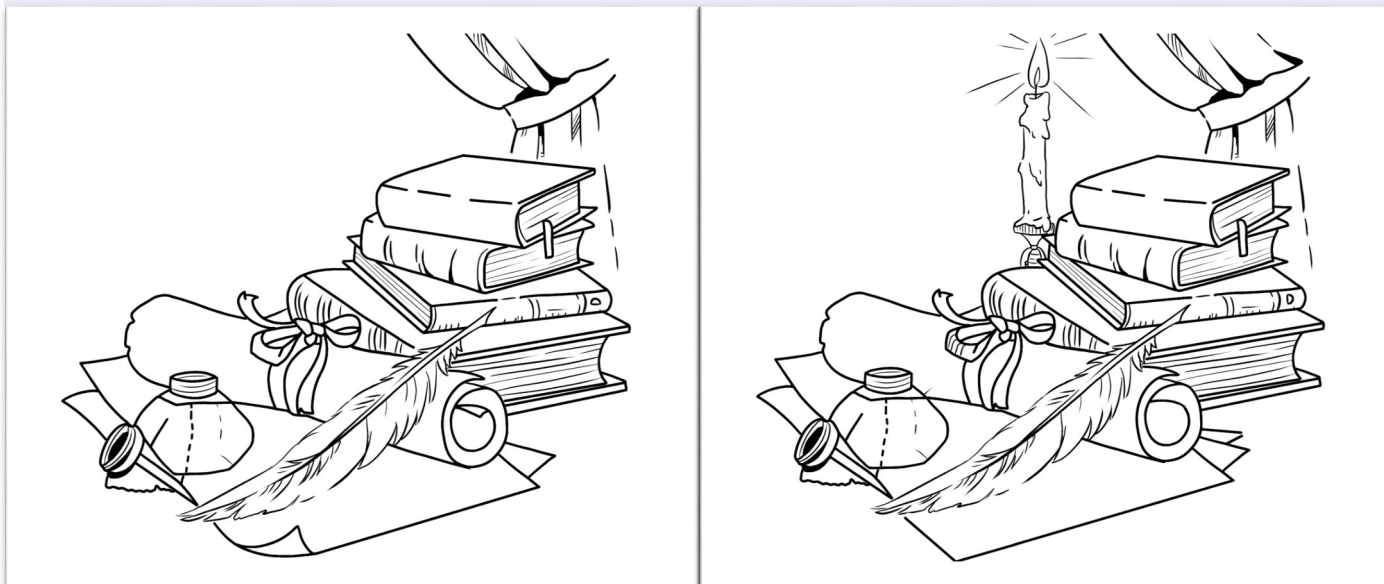
В пленерните работи, създадени с акварелни, темперни, акрилни бои, въглен, туш/перо, молив и смесени техники, авторите пресъздадоха неповторими моменти от забързания живот на града и незабравими кътчета от неговата история. Зрителят, посетил тази изложба, може да съпреживее чувствата и емоциите на младите художници, творили под ръководството на Мина Сиракова, Ивайло Иванов, Иван Димитров и Радослав Радев.

Нашите ученици демонстрираха своя талант при досега си с доказани исторически забележителности, които претвориха върху белия лист.

За пореден път те доказаха необходимостта от пленерното рисуване като неразделна част от процеса на профилираното обучение по изобразително изкуство.

Открийте седемте разлики

Илюстрации: Петър Цветков - XI^и клас

Главоблъсканица

Открийте имената на известните философи, които са разположени хоризонтално, вертикално и по диагонал, в прав и в обратен ред: Аристотел, Блез Паскал, Волтер, Евклид, Епикур, Жан Пол Сартр, Имануел Кант, Карл Ясперс, Лудвиг Витгенщайн, Марк Тулий Цицерон, Питагор, Рене Декарт, Сократ, Талес, Тертулиан, Тома Аквински, Теодор Адорно, Хераклит.

Т	Р	К	Н	Й	А	Ш	Н	Е	Г	Т	И	В	Г	И	В	Д	У	Л
И	Е	О	Е	Т	С	А	Л	О	Р	А	К	У	Б	М	У	И	Г	А
Л	Н	Р	О	Г	А	Т	И	П	Б	З	С	Е	Х	А	Й	А	О	К
К	Е	Т	Т	Р	Б	Л	Б	Ч	А	Л	Н	А	И	Н	Е	О	П	С
А	Д	Р	Е	У	Н	Х	Е	Л	У	Р	И	М	Е	У	Б	М	Б	А
Р	Е	А	О	К	Л	Й	Ж	С	И	Х	В	В	Б	Е	О	Н	С	П
Е	К	С	Д	И	П	И	Д	Н	Ж	Д	К	А	Ж	Л	Г	И	Р	З
Х	А	Л	О	П	У	Т	А	Е	Ф	Л	А	Л	Е	К	А	Й	Е	Е
А	Р	О	Р	Е	Д	Л	Р	Н	И	М	А	З	И	А	И	В	П	Л
Н	Т	П	А	Н	Ъ	Е	Г	Д	В	А	М	Р	Б	Н	Ф	О	С	Б
К	Е	Н	Д	Б	З	Т	Е	Л	Е	М	О	И	О	Т	П	Л	Я	Е
А	Ц	А	О	Д	А	Р	И	С	Т	О	Т	Е	Л	К	Е	Т	Л	С
С	Я	Ж	Р	Е	С	Д	Н	Е	А	Ч	Д	Б	Н	И	Д	Е	Р	Б
И	В	Ц	Н	О	Р	Е	Ц	И	Ц	Й	И	Л	У	Т	К	Р	А	М
А	М	С	О	К	Р	А	Т	Х	Н	А	К	Е	О	З	Х	Е	К	А

Съставител: Теодора Рангелова - XI^в клас

Редактори на броя: Радостина Иванова, Дарена Маринова, Вероника Окова, Дария Великова, Джулия Неделчева, Калия Окова, Мира Георгиева, Петър Цветков, Стелла-Георгина Калчева, Теодора Рангелова, Яница Николова

